

JÓRUNN – NÚ OG AFTURLÍTANDI

Seinastu hálvu øldina hevur Jórunn Dáníalsdóttir havt framsýningar og skrítt almennar bygningar. Nú er Jórunn aktuell við gomlum og nýggjum verkum á stórari framsýning í Müllers Pakkhúsi

Eiríkur Lindenskov

Í gamla pakkhúsinum sum Emil Müller bygdi í Havn fyri gott og væl stórthundrað árum síðani, Müllers Pakkhúsi, hevur Jórunn Dáníalsdóttir seinastu dagarnar rokast við at seta upp framsýning við tekstillistaverkum. Jórunn er tekstillistakvinna og hevur verið virkin seinastu hálvu øldina ella so.

Í apríl fylti Jórunn, sum er yngsta dóttir Dánial og Elsbu á Dul í Havn, 70 ár. Og tí hevur nú eina afturlítandi framsýning – nevnd »Nú og afturlítandi«.

Framsýningin letur upp í morgin, hósdeg, og fernisering er klokkan 17.

Framsýningin er í erva í Müllers Pakkhúsi, og ovast hevur hon gott 100 verk, sum hon hevur lánt frá fólki, og sum tí ikki eru til sølu.

Á miðhæddini hevur hon

Teppið, sum Jórunn Dáníalsdóttir gjørdi saman við Titu Vinther sum uppskot til Hotel Føroyar á sinni, o sum seinastu mongu árinu hevur hingið í Roykstovuni í Kirkjubø

søluframsýning við um 70 nýggjum verkum.

– Eg veit ikki, hvussu nógv verk eg havi gjørt. Kanska tað dupulta, sigur Jórunn Dáníalsdóttir, tá vit stukkum inn á gólvið, meðan hon stákast við at seta framsýningina upp.

– Hetta er gjørt gjøgnum 40 ár, og var hetta mitt arbeiði tann tíð tað var. Nú eg eri pensjónerað, so er tað aftur blivið mitt arbeiði, og eg eri á verkstaðnum hjá mær í kjallaranum hvønn dag, sigur Jórunn.

Umframt tekstilmyndirnar, so hevur Jórunn eisini málað nakrar myndir.

– Eg var á skeiði í Holbæk í Danmark í tvey long summur í 2007 og 2008. Tá málaði eg, og eg havi enn málgreiðirnar. Men eg tími tað ikki

so væl. Mær dámar best at seyma, sigur Jórunn.

Pakkhúsið er ein perla

Meðan vit ganga runt í hesum snotuligu hølum, sum óføru handverkararnir Martin Mørk og Ingi á Tórgarði hava staðið fyri og fingið í so snotuligan stand, har alt tað gamla er varðveitt, samstundis sum nýtt gólv er lagt á, og innrættað er so hegnisliga við glasi, sum skilir rúm sundur.

Hóast Müllers Pakkhús ikki er meira enn gott og væl stórthundrað ár, so osa húsini av søgu – av handilssøgu ella rættari sjóvinnusøgu í Havn. Tí her var saltgoymslan hjá Søren Emil Müller, saltið, sum hevði so stóran týðning fyri útflutning Føroya tá, saltfiskin og klipp-

fiskin.

Fiskaplássini vóru mong í Havn fram við vágnum báðum á Gulakletti, Rundingi og yviri við Strond.

Oman á saltgoymsluni í stóru kjallarahæddini høvdu reiðariini goymslu- og proviantrúm, og har siggjast navnabretti enn. Ovast var segllofti, og har var rokan, tá skipini vóru vetrarfortoyað og segl, togverk og blokkar vórðu førd í land. Alt vóru deyðsiglarar, so á loftinum í Müllers Pakkhúsi arbeiddu menn við at bota, seyma, umvæla og barka seglini um veturin.

Uppskotið til Hotel Føroyar

– Hatta grøna teppið har gjørdur Tita Vinther, sála, og eg sum uppskot til at prýða

Hotel Føroyar, tá tað var bygt upp við Oyggjarvegin, greiðir Jórún Dáníalsdóttir frá.

Uppskotið varð kortini ikki góðkent, og tað hekk so í gongini heima hjá Jórunn og Jóan Paula í Silagøtu í nøkur ár.

– So var tað einaferð, at Páll og Sólvá Patursson úr Kirkjubø komu við kjøti. Hetta var beint fyri jól. Tey koma inn, og so spyr Páll, tá hann hevði sitið eina løtu, um hatta teppið, sum hongur í gongini er til sølu.

– Eg segði ja, greiðir Jórún frá. Men eg mátti tosa við Titu fyrst, tí vit høvdu gjørt tað í felag, sigur hon.

Endin var, at Páll og Sólvá fóru avstað við teppinum, sum hevur hingið í roykstovuni í Kirkjubø síðani tá.

Nú Jórún fyrireikaði hesa framsýningina ringdu hon til Sólvá Patursson fyri spyrja, um hon kundi læna teppið til hesa framsýningina. Tað var gamaní.

Vevingin hevur eisini verið stórir partur av arbeiðinum hjá Jórún. Hon var í eitt heilt ár hjá eini vevkonu, áðrenn hon kom til Føroya aftur. Tey vóru í Danmark frá 1970 til 1979,

Plakatin hjá Kvinnufelagnum

Ein kend mynd hjá Jórún Dáníalsdóttir er tann sum gjørdist plakatin hjá Kvinnufelagnum – onkur vildi helst kalla hana eitt sindur »reyð-sokkaslig« uttan at leggja nakað negatívt í tað!

– Hendan myndin er frá 1980. Eg varð biðin um at gera hana til Kvinnufelagið, greiðir Jórún frá.

Hon hongur á Háskúlanum í Havn, har Jórún tá arbeiddi.

– Kvinnufelagið skuldi savna pengar til álitiskvinnur, og tær prentaðu eina rúgvu av hesum plakatum,

